

Sandt Liv i Gud Nyhedsbrev

”Jeg kommer for at istandsætte Min Vingård ♡ så vær glad ...”

Kære SLIG læsere,

**Vulkanudbrud på Island, meteor i USA og
ajourføring af profeti og forklaring fra
Vassula**

[En stor meteor er set i Midtvesten USA](#)

Omfattende ildkugle over Midtvesten

<http://www.cnn.com/2010/TECH/04/15/midwest.fireball/index.html>

Profetier fra budskaberne i Sandt Liv i Gud.

24. april 2010

Et af de mange eksempler i Biblen på, hvordan Gud reagerer i de tider, hvor der er oprør og frafald fra troen, er Jeremias bog 4 kap: vers 23 – 28.

Jeremias siger:

”Jeg så på jorden, den var øde og tom, på himlen, dens lys var væk. Jeg så på bjergene, de skælvede, og alle højene gyngede frem og tilbage. Jeg så, og se der var mennesketomt, og alle himlens fugle var fløjet. Jeg så, og det frugtbare land var ørken, alle dens byer lå i ruiner foran Jahve, for Hans glødende vrede. Ja, således taler Jahve, ”hele landet vil blive lagt øde, men helt vil Jeg ikke tilintetgøre det. Over dette vil jorden sørge, og himlen deroppe vil blive sort!”

Gud har advaret os uden ophør om at vende tilbage til Ham og forsone os med Ham og med hinanden. Kristus har indtrængende bedt Sin kirke om at forsone og forene sig. Han har i mere end 25 år bedt sine hyrder i budskaberne `Sandt Liv i Gud` om at angre og forsone sig og fremkalde enhed ved at forene Påske datoerne. Hele verden er i forfald i dens ondskab, og dens

frafald, overtræder ikke kun Guds lov, men alt hvad der er Helligt og krænker uophørligt Gud. Hvorfor er så nogen som helst overrasket over, at nåden fra Helligånden forøges i disse tiders mørke for at hjælpe os? Men Mørket forfølger endnu en gang Lyset. Forhindringer, forfølgelser, beskyldninger, hån, sladder, forbud og bagtalelser er gentagne gange udtalt af adskillige mennesker i alle disse år, medens jeg prøvede at vidne og give Guds Ord videre til verden, og det gjorde det til en yderst vanskelig mission. Mange af disse mennesker troede, at de gjorde et helligt arbejde for Gud.

Der står skrevet i Biblen, at: ”I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” (Johannes 1: vers 1) ”Ordet er det sande Lys, som oplyser hvert menneske; og Han var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden er blevet til ved Ham, og verden kendte Ham ikke. Han kom til Sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham.” (Johannes 1: 9 – 11).

Igennem alle disse år har Vor Herre prøvet på at vække os alle til en sand forståelse ved ustandselig at give os påmindelser: erindre os om, hvad der blev sagt i fortiden af de hellige profeter og om Hans egne bud. Han kalder, så vel som vor velsignede Moder, os til anger, fred, kærlighed, enhed og et liv i bøn. Vor Herre kom og kommer stadig *på denne måde* til verden for at oplyse alle dem, som er faret vild, men indtil denne dag er der meget få, som anerkender Hans nådefulde nærvær, og endnu færre der accepterer Hans kald. Han forsømte ikke at komme først til Sit eget domæne, imellem Sine egne, men hjertets hårdhed og vantro afviste Kærligheden endnu en gang. Indtil denne dag er der meget få, som accepterer Ham fuldstændigt i Hans barmhjertige kald til anger. De formindsker ikke alene Hans barmhjertige kald men afviser det ligeledes og tillader Ham ikke at herske i deres hjerter.

Verden i dag har en holdning nøjagtig som Faraos: afvisning, i deres stædighed og mistro, for alt det, der er Helligt. Om andre siger vor Herre, deres adfærd er værre end Sodoma og Gomorra.

I året 1991, den 11. september, nøjagtig 10 år før den store katastrofe af de to tårne i USA, så vor Herre med misfornøjelse på jorden og advarede os med disse ord:

”Og for Min del ser Mine Øjne ned på dagens verden og søger nation efter nation, undersøger sjæl efter sjæl efter nogen varme, efter nogen gavmildhed og efter nogen kærlighed, men meget, meget få glæder sig over Min velvilje; meget få bekymrer sig om at leve et helligt liv, og dagene flyver af sted, og timerne er nu talte inden den store straf; (...)

(Jesus skiftede pludseligt tone og efter at have ventet få sekunder, sagde Han i en tone så alvorlig, som efterlod mig i ærefrygt):

”Jorden vil ryste og skælve, og alt ondt bygget ind i Tårne (som Babelstårnet) vil falde sammen til en bunke murbrokker og blive begravet i syndens støv! Ovenover vil Himlen skælve, og jordens fundament vil ryste! Øer, havet og kontinenterne vil uventet blive hjemstøgt af Mig med torden og med flammer; lyt opmærksomt til Mine sidste advarende ord, lyt nu mens der stadig er tid; læs vore Budskaber og ophør med at være fulde af foragt og være døve, når Himlen taler (...); snart, meget snart nu vil Himlen åbne sig, og Jeg vil lade jer se Dommeren.” (11. september 1991)

Den 11. september 2001 blev verden skræmt af de to tårnes fald, og de mange liv, som tårnenes fald tog med sig, imellem dem var der mange uskyldige mennesker. Skrækkelige apokalyptiske scener blev vist til verden, og på trods af denne rædsel, der kom over os, i stedet for oprigtigt at vende os til Gud og angre blev verden endnu værre end før og var indstillet på krig. I stedet for at forstå at dette skete på grund af vore fejl, synder, skyld, frafald og verdens afvisning af Gud, blev vi ved med at lytte til Satan og gå videre på hans vej, hellere end vejen Gud viste os.

Før den tid advarede Kristus os igen adskillige gange om tsunami, (voldsom flodbølge, fremkaldt af underjordisk jordskælv.) Første gang så tidligt som 10. september 1987:

Jeg skrev i min notesbog: ”Pludselig mindede Jesus mig om en drøm, jeg havde sidste nat, men som jeg havde glemt. Det var det syn, jeg så for nylig, men det fremtrådte endnu værre i min drøm”. **Så sagde Herren:**

”Lyt, Jeg har ladet dig se synet i din søvn for at lade dig føle det. Nej, der er ingen mulighed for flugt!”

Jeg skrev: ”Jeg husker, da jeg så det komme som en gigantisk bølge, at jeg forsøgte at løbe og skjule mig vel vidende, at det var umuligt.” Så spurgte jeg Herren: ”Men hvorfor gøre dette, hvis Du elsker os? Hvorfor?” **Han svarede:**

”Jeg er kendt som en Kærlighedens Gud, så vel som en Retfærdighedens Gud.” Jeg spurgte: ”Hvad kan vi gøre for at standse dette?” Gud svarede: ”der er behov for enorme ændringer fra jer alle nu, I må forene jer og blive ét. Elsk hinanden, tro på Mine Himmelske Gerninger, for Jeg er altid iblandt jer.”

Nyhederne om tsunamien var chokerende og forfærdede os alle, men ikke én kan sige, at Gud ikke sendte os advarsler. Når advarslerne blev sendt gennem dem, Han valgte som sine talerør, sagde mange: ”Vi behøver ikke disse advarsler; vi har trøst i de hellige bøger, vi har i vor besiddelse, bøgerne af de Hellige Fædre og den Hellige Bibel. Vi mangler heller ikke at bringe ofre eller at bede, så hvad mere har Kristus at fortælle os, end det Han allerede har fortalt os?” Og så lukker de deres ører.

Den 24. december 1991, aftenen for Kristi fødsel, blev der givet et andet budskab til os af Kristus, som var meget krænket.

”Jeg kommer i dag og ofrer Min Fred til hele menneskeheden, men meget få lytter. Jeg kommer i dag med fredsbetingelser og et Kærlighedsbudskab, men freden, Jeg ofrer, bliver spottet af verden, og Kærligheden, Jeg giver dem, bliver latterliggjort og hånet på denne Min Aften, hvor Jeg blev Født. Menneskeheden fejrer disse dage uden Mit Hellige Navn. Mit Hellige Navn er blevet afskaffet, og dagene for Min Fødsel tager de som en stor ferie og dyrker afguder. Satan er trængt ind i Mine børns hjerter og har fundet dem svage og sovende. Jeg har advaret verden...(24. december 1991)

Kristus viser os, at Han er meget såret over, at vi fejrer Julen som en ren og skær ferie uden Hans Hellige Navn og uden at huske på den virkelige årsag, Kristi Fødsel.

I julen er enhver Kristen bedt om at fejre Kristi fødsel ved at glæde sig og gå i Kirke for at fejre vor Frelser og Forløser. I deres frafald fejrer og tilbeder mange i stedet juletræet, udveksler gaver, spiser, så de bliver syge og fornøjer tåbeligt sig selv.

Efter den dato var der flere advarsler.

En anden advarsel blev givet til os den 18. februar 1993:

”Se dagene kommer, hvor Jeg vil komme med torden og ild, men Jeg vil til Min store sorg finde mange af jer uvidende og i dyb søvn! Jeg sender jer skabninger sendebud efter sendebud for at bryde igennem jeres døvhed, men Jeg er nu træt af jeres modstand og ligegyldighed. Jeg er umådelig træt af jeres kulde, Jeg er træt af jeres arrogance og jeres ubøjelighed, når det kommer til dette at sammenkalde for enhed - I fylder og overfylder nu Bevidstløshedens Bæger, beruset af jeres egen stemme har I modsat jer Min Stemme, men det skal ikke vare evigt - I vil snart falde, for I har modsat jer Min Stemme med jeres stemmer, med jeres vildledende nonsens; naturligvis er Min Kirke i ruiner på grund af jeres deling (...) jorden vil ryste, og som en skydende stjerne vil den rulle fra dens plads og fjerne bjerge og øer fra deres pladser. Lande vil fuldstændigt blive tilintetgjort, himlen vil forsvinde ligesom en skriftrulle, der bliver rullet sammen, som du så det i dit syn, datter. En voldsom smerte vil overgå over alle borgerne og elendighed til de ikke troende! Hør på Mig: og skulle mennesker sige til dig i dag: ”ah, men den Levende Gud vil have Barmhjertighed med os, din profeti er ikke fra Gud, men fra din egen ånd”, fortæl dem: selv om I er anset for at være i live, er I døde; jeres vantro dømmes jer, for I afviser at tro på Mig i Min Barmhjertigheds tid, og I forbyder Min Stemme at sprede sig gennem Mine talerør for at advare og frelse Mine skabninger...(18. februar 1993)

Ifølge videnskabsmændene når et jordskælv sker under havet, ryster hele jorden, stopper brøkdelen af et sekund, og jorden går ud af dens normale akse. Øen Sumatra og også andre øer, bevægede sig adskillige meter væk fra deres oprindelige plads. Man troede, en af dem var helt forsvundet, men øen blev opdaget et andet sted.

Så igen den 7. februar 2002 kom den sidste advarsel fra Gud. Her er et uddrag:

”Mit Majestætiske Rige er lige uden for jeres døre, men er I parate til at modtage Mig?

Med rundhåndethed og med kongelig ødselhed har Jeg gjort et festmåltid af åndelig føde for at genoplive jeres ånd; da Jeg var der og ventede på jer for at give jer føde med Min Egen Hånd for at frelse jer fra at dø, nægtede I at komme frem, så da Jeg overvejede jeres modvillighed mod en sand metanoia (anger), og hvordan I i stedet for har vist fjendtlighed imod Mine advarsler, fremstår tidligere indtrufne klagescener (11. september 2001) som ingenting sammenlignet med de sørgelige morgener, som ligger foran jer; sorigfulde morgener som I tiltrækker med jeres egne hænder; (...) (I) udsætter ikke kun jorden men stabiliteten af hele kosmos; Jeg ser oppefra, hvordan jeres planer vil vende sig imod jer selv; verden oplever allerede frugten af sin egen kurs, provokerer naturen til at gøre oprør med rystelser, og I fremkalder over jer selv naturkatastrofer, kvæler den med jeres egen udspekulerthed;.

Herren advarer os om, at på grund af vort frafald truer vi kosmos – ikke kun jorden, men hele kosmos og provokerer naturen til at gøre oprør imod os.

Men det er ikke det hele. Vor Herre advarer os om, at endnu værre begivenheder vil komme, hvis vi ikke forandrer vore hjerter og vender tilbage til Gud. Herren siger:

”Ser du datter, Jeg vil snart også åbenbare Min Retfærdighed. Min Plan har en bestemt tid. Mit Barmhjertigheds kald har også en bestemt tid. Så snart denne tid er ovre, vil Jeg vise jer alle godt og ondt, og at Min stregthed er lige så stor som Min barmhjertighed, at Min vrede er lige så magtfuld som Min tilgivelse. Alle ting, som er forudsagt af Mig, vil gå hurtigt nu – intet kan blive taget bort fra dem.” (19. februar 1993)

7. januar 2008, vækkede Jomfru Maria mig omkring 3.10 om natten og fik mig til at forstå, at på dette tidspunkt bliver Kristus angrebet. Vor Frues budskab var, at vi var meget nær de begivenheder, der var blevet forudsagt, og som nu står ansigt til ansigt med menneskeheden, og at de er lige udenfor døren; begivenheder som er blevet tiltrukket af verdens ondskab, selvished, mangel på kærlighed, begivenheder som er resultatet af verdens afvisning af Guds Ord, deres ondskab, hykleri, og gudløshed.

Vor Frue sagde, at jorden var i fare og vil blive udsat for ild. Guds vrede kan ikke længere holdes tilbage og vil falde på dem, fordi mennesker nægter at slutte med at synde. At Guds Barmhjertighed i alle disse år var for at drage så mange som muligt til Ham, og Han udstrækker Sine Arme for at frelse dem, men kun meget få forstod og lyttede. *At Hans Barmhjertigheds tid ikke ville være meget længere, og at tiden er kommet, hvor alle og enhver vil blive prøvet, og at jorden indefra vil udspy floder af ild, at verdens mennesker vil forstå deres værdiløshed og deres hjælpeløshed, når de ikke har Gud i deres hjerter.* Gud er bestemt og sand mod Sit Ord. Tiden er kommet, hvor Guds husstand vil blive undersøgt, og de, der vil afvise Hans Barmhjertighed, vil smage Guds Ild. *(Jeg spurgte her om Kirkens folk, som forfulgte os og er blinde til Hans Barmhjertigheds arbejde)* Vor Frue sagde, at også de vil gennemgå, hvad de fortjener.

Vor Frue fortsatte med at tale om ofre. Hun bad mig minde alle om, at Gud vor Skaber bad os om at overgive os selv mere til Ham, og at blive omvendt er ikke nok uden ofre og vedholdende bønner; og hvis én siger, de er omvendte og har fundet Gud gennem ”Sandt Liv i Gud” så skulle de tilbyde flere offerhandlinger af selvopofrelse. Der er mange måder at vise Gud deres kærlighed og generøsitet; ingen kan sige ”*vi er Sandt Liv i Gud mennesker*” uden at ofre kærlighed, og at de, der oprigtigt elsker Gud, er velsignede og skulle ikke frygte disse dage. Vor Velsignede Moder sagde, at de, der holdt ud i prøvelser, er velsignede, at Hun er glad over alle præster (*gejstlige*), som deler og støtter disse Guds Værker, (*som dem fra Sandt Liv i Gud, og som er åbne for Helligånden*), og de skulle forblive tillidsfulde, fordi de modtog specielle nådegaver fra Guds Helligånd, og gennem Ånden voksede de sig stærkere i Herren og hans frelses plan, og at Gud skænker dem Sin fred.

Hvis nogen tjener og opofrer sig selv som et offer, så vil retfærdigheden, som kommer med ild, ikke blive så streng over dem, for i deres ånd vil de glæde sig over Guds kald, der bragte dem til live.

Vor Frue siger, at mange er faldet fra, men mange vil blive løftet op. Mange er ophørt med at holde Guds Ord sikkert i deres hjerter og synder mod Ordet, som er givet til

dem ikke blot gennem Sandt Liv i Gud budskaberne men også gennem Ordet, som er givet til dem i den Hellige Bibel.

28. november 2009 kaldte Gud på mig og gav mig en bøn, som jeg skulle give videre, og Herren bad os om at bede den og bede om Hans barmhjertighed. Dette er, hvad vor Herre sagde:

”Tal til Mig Vassula på denne måde:”

”Kærligste Fader, lad ikke Din vrede komme ned over denne generation, så at de alle omkomme; Lad ikke angst og nød komme ned over Din hjord, for vandet vil tørre ud og naturen vil visne; alt vil bukke under for Din vrede og ikke efterlade noget spor efter sig; *Dit Åndedrags hede vil sætte jorden i flammer og forvandle den til en ødemark! En stjerne vil komme til syne i horisonten; Natten vil blive hærget og aske vil falde som sne om vinteren, og dække Dit folk som genfærd; Forbarm Dig over os, Gud, og døm os ikke så hårdt; husk på hjerterne som glæder sig i Dig og Du i dem! Husk på dem der er trofaste, og lad ikke Din Hånd falde over os med kraft, men, hellere i Din Barmhjertighed løft os og anbring Dine forskrifter i ethvert hjerte. Amen.*”

Den 14. april 2010 kom vulkanen Eyjafjällajökull i udbrud og udsendte, som vi alle har hørt, en sky af aske. Området omkring vulkanen blev evakueret. Nogle mennesker tog videofilm i nærheden, men man kunne ikke rigtig se mere end nogle få meter frem for sig, da askeskyen var i atmosfæren. Alting var gråt og dækket med aske. Lufttrafikkens økonomi var tragisk, for mange flyveruter blev indstillet, og millioner af dollars blev tabt dagligt. Frugt, fisk og andre produkter lå og rådned i lagerlokalerne. Rejsende strandede over alt i hele verden.

For år tilbage, da denne specielle vulkan var i udbrud, stoppede den ikke med at udspy aske i 1½ år. Medens jeg skriver denne artikel, venter vi stadig på at se, hvornår dette nuværende udbrud vil slutte.

Imidlertid vil værre ting ske på denne jord, hvis mennesker stadig ligesom Faraos ignorerer tidens tegn, og det vil så blive for sent.

Den 14. april 2010 så man en klar `stjerne` på horisonten i Midtvesten af USA. Det var opsigtsvækkende! Der blev taget mange videoer, og på youtube kan man se dem.(se forbindelse ovenover.)

Gud kendte til denne meteor, som havde kursen tæt imod jorden. Man burde spørge ”hvorfør har Gud den 28. november 2009 givet os en bøn, der nævner `en stjerne i horisonten?`” Jeg tror, at det var sådan, at hvis vi bad denne bøn, (og det gjorde vi), ville det spare os for en katastrofe. Jeg har lært med tiden, at Gud har en målestok, og at Han er en Gud, som lytter til os, når vi vil forhandle med Ham. Lige som Abraham, (som var ekspert i at forhandle), og byerne Sodoma og Gomorrah. Gud sagde til Abraham, at Han ville være parat til at skåne disse to byer, hvis der blot var 10 gode mennesker i dem; men der var ingen undtagen Lot og hans familie. Gud måler alting med Sin målestok: Han måler vor kærlighed, vor tro, vore bønner, vor opførsel, vor oprigtighed, vor medfølelse for andre, vor næstekærlighed. Han måler tiden for Sin barmhjertighed med os. Han måler vor tid for omvendelse etc., og hvad Han ved med sikkerhed er, at vi ikke er som Abraham, som vidste, hvordan man skulle forhandle med Ham. Det er en kendsgerning. Han ved, vi er lig våde nudler og svage, og i vor slørede forstand slet ikke prøver på at forhandle med Ham. Han prøver tilmed at lægge

forhandlingsordene i vor mund for at sige dem! De er i den bøn, Han gav os den 28. november 2009! I modsat fald hvem siger, at meteoren ikke havde til hensigt at ramme jorden og dække os med aske, hvis den havde gjort det. Han havde lagt de ord i vor mund to gange: **”lad ikke din vrede komme ned over os.”** Hvis Hans vrede var kommet over os, ”ville vandet tørre ud og naturen vil visne.” Ja, hvis meteoren havde ramt jorden den nat, ville den have gjort denne slags skader. Som der står i bønnen, **”flammerne ville forvandle jorden til en ødemark”** Den kunne havde ramt jorden hvor som helst den nat endog i hvilken som helst stor by som Chicago i midtvesten af U.S.A., som bønnen sagde, ”og aske vil falde som sne som om vinteren og dække Dit folk som genfærd.”

I bønnen, som Gud bad os om at bede, lagde Gud bønnerne i vore udelige munde, ”Forbarm Dig over os, Gud, og døm os ikke så hårdt.” Så mind Ham om de trofaste og dem, der elsker Ham, for i det mindste at tage hensyn til disse. Denne bøn blev givet til os for at bruge den og forhandle med Gud. Det gjorde vi; denne bøn blev bedt over hele verden, da vi har bedegrupper over hele verden. Det var en `forhandlingsbøn`, syntes jeg. Det var, hvad Gud ønskede at høre fra os, og med dette, tror jeg, formindskede Han Sin vrede, og i Sin Barmhertighed påvirkede Han en sådan meteor. *Alting* blev formindsket, og vulkanen på Island gik i udbrud og sendte sin aske ud over hele Europas skyer og lammede al lufttrafik i over en uge. Virksomhederne mistede millioner af dollars hver dag. Da det var i begyndelsen af ferien, strandede tusinder af mennesker og sov i lufthavnene, eller de lod sig transportere på land i dagevis, inden de nåede deres bestemmelsessted. Det var ikke små problemer. Denne uge tillod de blot få at flyve, men vi ved endnu ikke, hvor længe denne vulkan kan blive ved med at spy støv og aske ud, og hvad der vil ske.

Som jeg tidligere sagde: måske dette også blot var en lille `aperitif` på, hvad der virkelig kan ske os, en indledning hvis vi ikke tager os sammen. `Hovedretten` er til senere. Uden tvivl lever mange mennesker rundt omkring i verden i ligegyldighed og i en ånd af sløvhed uden Gud. De har lagt Gud ned i en skuffe og har forviset sig om, at den er lukket, og de har slugt nøglen. Der er ingen chance for at åbne den. Mange præster har forbudt Gud at tale til Sine mennesker, som Han gør nu og har tilrådet troende til *heller ikke at lytte* og forbudt dem at deltage i Sandt Liv i Gud møder og har således forhindret dem i at kende Guds Vilje. De er ikke bedre end Jesu disciple i deres mistro. Da Jesus opstod og ”viste sig for de elleve (Lukas 16: vers 14,15), medens de var ved bordet. Han **bebrejdede dem for deres vantro og stædighed, fordi de havde afvist at tro på dem, som havde set Ham efter Hans opstandelse.**

Hvad tror du, Jesus vil gøre igen mod deres hårde hjerter og mod deres mistro? Vil Han lykønske dem for deres mistro under påskuddet af at være klog: ”Godt, I har gjort det rigtigt godt ved at holde mine troende væk fra at lytte til Mig!” Nej, Han vil *bebrejde* dem, ja helt bestemt, som Han gjorde det til Sine egne disciple.

Den 18. februar 1993 advarede Gud os og sagde:

”Det sjette sejl er lige ved at blive brudt, og I vil blive kastet ind i mørke, og der vil ikke være nogen belysning, for røgen, der strømmer op af afgrunden, vil være ligesom røgen fra en kæmpe stor smelteovn, så sol og himlen vil blive formørket af den; og ud af Min Retfærdigheds Kop vil Jeg lade jer ligne slanger og hugorme. Jeg vil få jer til at krybe på jeres maver og spise støv i disse mørke dage. Jeg vil presse jer til jorden for at minde jer om, at I ikke er bedre end hugorme ... I vil kvæles og atter undertrykkes i jeres synder; i Min vrede vil Jeg nedtræde jer, og Jeg vil trampe på jer i min forbitrelse! (...) Når

Mørkets time kommer, vil Jeg vise jer jeres indre. Jeg vil vende vrangen ud på jeres sjæle, og når I ser jeres sjæle så sorte som kul, så vil I opleve en sorg, som I aldrig nogen sinde før har oplevet; I vil slå på jeres bryst med smerte, for Jeres eget mørke er meget værre end mørket, der omgiver jer. Jeg vil gøre menneskeliv mere sjældne end nogensinde før. Men så, når Min vrede vil blive formildet, vil Jeg sætte Min Trone i hver eneste en af jer, og sammen vil I med en stemme og et hjerte og et sprog prise Mig, Lammet. ”

Endnu engang får vi foræret tid til at angre, før Guds vrede vil falde på os. Tilsyneladende advarede vor Moder i Fatima og i Akita os i budskaberne, der blev givet til os, **om at renselse af ild vil komme til os, hvis vi ikke forandrer vore hjerter og oprigtigt følger Gud.** Guds vrede vil blive vist gennem ild. Dette vil blive Tugtelsen, som er forklaret i Sandt Liv i Gud budskaberne. Hvorfor vil Gud, der er så kærlig, ville nogle mennesker sige, gøre dette mod os? Herren Jesus svarede, da dette spørgsmål blev stillet Ham af mig, **”hvis I dør, er det på grund af jeres frafald.”** Ja, Frafaldet provokerer Guds Retfærdighed, og skønt Han giver os tid, vil Faderen, siger Jesus, en dag råbe: **”Så er det nok”**

Denne profeti eller advarsel, hvis I ønsker at kalde det på denne måde, om tugtelsen med ild kan ikke mere blive taget væk, sagde Faderen, ”Intet kan blive fratrukket det”. Det er for sent at trække det fuldstændigt tilbage, men hvad vi kan gøre er at formindske styrken af denne plage med bønner, anger og livsændring til at leve helligt. Vi er kaldet til at leve et Sandt liv i Gud. Gud kan lade sig formilde, nøjagtigt som Han gjorde med Nineveh.

Sandt Liv i Gud budskaberne er ikke profetier om jammer og elendighed. Gud giver dem til os i disse barmhjertighedens tider for at udvikle os; de er et kald, som vi får fra Guds ophøjede Kærlighed. Gud vil ikke tillade os for evigt at såre Hans Hellige Navn og leve gudløse. Dette er årsagen til, at Han er kommet, og i Sin barmhjertighed giver os så mange advarsler.

**I Kristus
Vassula.**

+++